

BR. 1975

Navên Kurdi

NASNAME

Nav: Kevî

Paşnav: Berfiradî

Cihê bûyinê: Riha

Roja ji dayikbûyinê: 15.07.1979

N0 123 145 940 9

Ta sala 2000 î derbas dibe

Amed Tîgrîs

7-5

BR. 1975

Navên Kurdî

Institut kurde de Paris

Amed Tîgrîs

Institut kurde de Paris

Utgivare: APEC TRYCK & FÖRLAG
Berhefkar: Amed Tigrîs

Adress

Box 3318,163 03 Spånga - Stockholm
Tel: 08 - 761 81 18

ISBN: 91-87730 20 0

Dîyarî

- * Ji bo ew zarokên Kurd ên ku ji nû dayîk dibin;*
- * Ji bo ew dê û babên Kurd ên ku dixwazin navên şêrîn ên kurdî li zarokên xwe bikin!*

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

Pêşgotin

Navên kurdî, bi dîroka sîyasî,aborî,civakî û bi ya oliya (dîniya) Kurd û Kurdistanê ve,bi awakî hûr û kûr girêdayî ye. Mirov dema bi metoda zanyariya dîrokî lê bikole, ew çax ev rastî baş dîyar dibe. Di hêla guhartina navên kurdî de, di dîroka Kurdistanê de, bi taybetî di hêla olî de çend qonax û pêngavên girîng û mezin hene. Mirov kare wan weha bi rêz bike:

Berî ola Îsa, Kurd jî wekî piraniya gelên Rohilata Navîn *Manî û Zerdeştî* bûn. Her çiqas Kurd, wek gel û komikên din ên wê demê di warê sîyasî, aborî û civakî de pêşneketi bû jî, lê dîsa di nav xwezayê (tebîetê) de aza û serbixwe bûn... Ji xwe prensibên bingehî yêna ola Zerdeşt xweza bi xwe ye! Di vê dema han de, hem navê jin û hem jî navên mêran tevayî û xwebiser bi kurdî bûn û piraniya wan navan dîsa ji xwezayê dihat. Ji wê demê ta niha, bi hezar salan navên kurdî bi awakî popîler di nav gelê kurd de hatîye jîyandin û vejandin. Wekî, *Gulê, Rozê, Kewê, Axa, Berxo, Gulo* û hwd...

Ji ber ku zimanê kurdî, di komika Hîn - Ewropayî de ye û di nav vê komikê de jî, di şaxa Îranî de cîh digire, navê Kurd û Farisan gelek nêzî hevdu ne. Ev jî bûyerekê gelek adetî ye. Her çiqas bi sed salan in, ku welatên Ewropa, dewletên xwe yêna serbixwe avakiribin jî, ji derî çend navên wan ên taybetî piraniya navên wan an wekî hev,an jî ge-

lek nêzî hevdu ne.. Wekî *Hans, Eva, Monica, Margre-
ta, Stefan, Tomas, Kent...*

Derketin û belavbûna ola Xiristiyanî, tesîrekê mezin li ser Kurdan nekir. Kurdan bi awekî hêsa dev ji ola xwe ya Zerdeştî berneda. Lê cîranên wan ên dîrokî *Ermenî û Asûrî* Xiristîyanîyê qebûl kirin. Ev yek hinek caran tesîr li Kurdan jî kirîye. .Kurdên ku bûne Xiristîyan ne gelek bûn. Li gor M. Emîn Zekî, Kurdên Xiristiyan kêm in û ew li Kurdistana Başûr dijîn. Seydayê Cigerxwîn jî qala Kurdên xiristîyan dike. Hingê bive-neve hinek tore û çanda Xiristiyanî jî di nav Kurdan de cîh girîye. Û herweha navên ku bingehên wan ji ola Xiristiyanî û Yahodî jî tên dikevin nav Kurdan. Wekî, *Hewa* (Eva), *Meryem* (Maria) û *Isa*...Lê dîsa jî mirov baş nizane, ev nav ji tesîra Îslamiyê an jî, ji ya Xiristîyanîyê hatine!..

Di dema gengeşe û kele-kela ola Îslamê de, Kurdan, bi rîza xwe Îslamê qebul nekirin. *Artêşên* (ordiyên) Ereban ên Îslamî, êrîşên giran û zorbe birin ser Kurdistanê. Ola Îslamiyê bi darê zorê bi Kurdan dan qebûl kirin. Di vî şerê olî de, leşkerên Ereban, bêhejmar Kurd kuştin û Kurdistanê talan û wêran kirin. Piştî ku ola Îslamê di nav Kurdan hat qebûl û rûniştandin; wekî gel û komikên din ên Îslamî, Kurd jî, tore û çanda (kultura) Ereban, ji xwe re kirin serkeftin û serbilindiyek. Hêdî hêdî çand û toreyên xwe dan aliyekî, an jî ji bîr kirin. Xweza di hêla navlêkirinê de jî, Kurd ber bi navên Erebi çûn. Navên Ereban, ji xwe re pîroz û popîler dîtin. Di şûna navê kurdîyê şêrîn de, navên Ereban li zarokên xwe kirin. Gel xistin bin psîkolojiyê weha ku dema navên erebî li zarokên xwe bikin, jiyana û temenên (emrên) zarokên wan dirêj dibin. Rihên wan pak, qedera û qismetên

wan fireh û dewlemend dibin...

Edî navên kurdî yê spehî, bi quwet û hîkmeta ola İslamê ji bîr diçin. Di şûna *Kewê* de Fauma û di şûna *Hezarê* de jî Ayşe tê lêkirin. *Mamo* dibe Muhemmed û *Gulo* jî dibe Alî!!!

Di wê dema han de jî dezavantajekê Kurdan ew bû, ku xwe wekî dewlet û civatekê hevgerî bi rêxistin nekiri bû. Ji ber vê yekê jî, nikari bû, li dij İslamê, çand û toreyên xwe yên netewî biparêzin. Bi taybetî di dema karbidestîya *Abasî, Sefasî, Selçûqî û Elî-Osmaniyan* de, ji her alî ve ketin bin tesîra İslamê. Dewletên Osmanî û İranî bi navê İslamê, sal bi sal, bi awakî zanistî çand û zimanê Kurdan guhartin. Bişaftin. Di vê dema han a reş de, bi taybetî navê kurdî, wek ku mirov li berî û sehayên Ereban li daran bigere, yek yek man! Bi awakî gelemperî navên kurdî wenda bûn. Hîn îro jî, navê Kurdan ji sedî heştê bi erebî ne.

Navê kurdî li heywanan tên lêkirin

Çend bavik piştî qebûlkirina ola İslamê, hingê Kurd, navên Ereban li zarokên xwe dikin û navên kurdî jî li heywanan datînin. Ev kiryar heta îro jî di nav Kurdan de berdewam e. *Gulo, Xemlo* ji bo *gayan, Erîş, Şiyar, Bêlan* ji bo seyan (kûçikan) û *Bêlican, Bozê, Rîhan* û hwd... jî ji bo hespan bikartînin. Ev yek, bi armanc û zanabûn tê kirin. Bi psîkolojiya olî, edî Kurdan Zimanê Erebi pîroz dizanibûn û zimanê xwe di pileya (derece) diduyan de didît. Ev jî dîyariya (xelata) İslamê bû, ku ji me Kurdan re maye!..Dîyariya Ereban ev e; lê ya Tirkan çi ye?

Komara Tirkîyê û navên kurdî

Wekî ku di navê wê de jî dîyar e, Komara (cumhuriyeta) Tirkîyê, li ser bingehê regezê (ras) Tirk avabû. Dewleta Tirk hemû karûbarên xwe ji bo tirk-kirinê amade kir. Xweza di hêla navlêkirinê de jî, pêngavên tirk-kirinê avêt. Tirkan bi avakirina komara xwe re hêdî hêdî dev ji navên Ereban berdan. Di şûna navên erebî de navên tirkî û yên ewropayî li zarokên xwe kirin. Kurdên Kurdistana Bakûr jî, hem ji ber nezanî û hem jî ji ber daxwaz û zordestiya dewleta Tirk a nijadperest, evcar di şûna navên erebî de, navên tirkî li zarokên xwe kirin. Her çiqas ev navên tirkî hejmara wan kêm be jî, lê dîsa îro li Kurdistanê mirov rastî *Erol, Bîrol, Hakkan, Turkan, bîrgul, Songul, Çîğdem* û wekî wan tê.

Di wê dema han de li Rohilat û Başûrê welatê me tekoşîn û şerê netewî geş û germ dibûn. Bi şîyarbûn û tekoşînê re navên kurdî jî di nav gel de belav bûn û cîh digirt. Her çiqas îro jî di nav van herdu perçeyên welatê me de navên farisî û erebî hebin jî, lê li gor her du perçeyên din, dîsa gelek kêman.

Li Kurdistana Bakûr, piştî şikestin û têkçûna serhildanên *Qoçgirê, Ş. Seîd, Agirî û Dêrsimê* neteweyê me, demek bêdeng ma. Ji 1960 î şûn de li Kurdistana Bakûr şîyarbûna netewî bi awakî dizî û nerm, ji nû de destpêkir. Bi şîyarbûn û tekoşîna netewî re navên kurdî jî, di nav gel de zû û şax da.

Di nav Kurdan de zîldana ramanên sosyalîst û navên kurdî

Ji 1970 -î şûn ve, li Kurdistana Bakûr bi bîrûbawerî û şiyarbûna netewî re ramanên sosyalîst jî di nav karmend (memûr), xwendevan û ronakbîrên Kurd de zîlda û belav bû. Di demekê kurt de, ev yek li perçeyên din jî tesîr kir. Ji ber ku ev hîn destpêka bîrûbawerî yê sosyalîst bû, bi xwe re gelek kêmasî û çewtî jî anîn. Hinekan çavê xwe yê çepê girtibû û bi yê rastê tenê li hêla netewî dinêrîn. Hinek sosyalîstên Kurd jî , çavên xwe yê rastê girtin, wan jî bi tenê ji aliyê çînî (sinifî) ve li dozê hûr dibûn. Di wê demê de çepên Kurd di hêla navlêkirinên kurdî de jî, ketin nav çewtî û şaşiyên mezin. Wan, dîsa çepên Tirkên ji xwe re mînak (mîsal) û rêber girtin. Navên zarokên xwe bi tirkî *Özgür, Barış, Devrim, Savaş, Deniz* û hwd. lêkirin. Hinekên tûj jî, navên lîder û kesên welatên sosyalîst li zarokên xwe danîn. Wekî *Fidel, Brejnev, Mao, Slava, Nataşa!*... Ev dem jî tije bû.

Îro her ku diçe, Kurd bi gelemperî di warê netewî û navnetewî de têdigêhin û bi awekî serwext û serkeftû pêngav bi pêngav pêşdikevin. Xwenasiya netewî bi zanyariya sosyalîst ve tê nexşandin û xemlandin. Dema zaroktî û naşînî li paş dimîne!

Dergehê xwenasiya netewî

Di van 15-20 salên dawî de, doza Kurd û Kurdistanê berfireh û geş bû. Doz ji nav çend mela, karmend, ronakbîr û xwendevanan derket; êdî Kurd ji her çîn û qadî xwedî li dozê

derdikevin. Pîrbûn û belavbûna navên kurdî, di vî warî de mînakekê berçav e. Ji ber vê yekê jî Dewleta Tirk a nîjadperest bi kurdî navlêkirin qedexe dike. Qedexe, cezakirin û girtûgeh (zîndan) nikarin ber li navên kurdî bigirin. Îro di her malbateka Kurd de navê kurdî li zarokên xwe kirin, bûye prensib û pîvanekê nîştîmanperwerî. Êdî Kurdekî xwezan, pêşverû, sosyalîst û nîştîmanperwer têviliyên (ferqên) navbera *Ahmed, Mihemed, Bîrgul, Bîrol, Barîş*

û *Nataşayê* dibîne. Asîmîlasyon, asîmîlasyon e. Ji bo gelên bîndest navên pêşverû û paşverû tişteki naguherîne. Armanc ji holê rakirina asîmîlasyonê ye. Di hêla nav lêkirinê de, li gor do ,îro rewş baş e. *Özgürê* doyîn, îro bûye *Azad* û *Devrîm* jî bûye *Şoreş*. Di bîngehê ev pêşveçûna han de, xwenasî heye. Netewetî heye. Kurdperwerî heye. Ji xwe bîngehê pêşverûtî û sosyalistiyê jî ev e. Ew kesî xwedî ne nasnameî (bê kîmlîk-bê identîtet) wekî kesê bê bav e. Lixwekirina navê kurdî, xwenasî ye. Pêşketin û serfiraziya şexsî ye. Navê kurdî li zarokên xwe kirin pîvanekê mirovî û nîştîmanperwerî ye. Dîtin çî dibe, bila bile, ev pîvan naye guhartin.

Çend gotin li ser xebata vê berhevokê

Îro li Kurdistanê, bi taybetî li beşa Bakûr a ku ji aliyê Tirkiyê ve hatiye dagîr (îşgal) kirin navên kurdî li zarokan kirin qedexe ye. Ev qedexekirina Dewleta Tirk, ne bi tenê bi welat tê tixûb (sînor) kirin; heta nav dewletên Ewropayê jî dirêj û dom dike. Herweha li welatên Ewropa balyozxanên (konsolosxanên) Tirk listeyên navên kurdî yên qedexekirî li

salonên xwe dalqandine. Rêdan û destdana navên kurdî nadin. Gelo îro nîjadperestî û kewneperestiyekê weha li darê dinê, li cîhekî din jî heye û tê dîtin? Li dij vê yekê hem li welêt û hem jî li derî welêt bi tekoşîna giştî re, tekoşîna nav lêkirinê jî berdewam e. Roj bi roj pêwestiya navên kurdî bêtir dibe. Min, ev valahiya han dît û ji ber vê yekê jî dest bi berhevkirina navên kurdî kir. Di destpêkê de min xwest em çend kes bihevdu re xebat bikin, lê mixabin nebû. Cara yekem, ew navên ku hebûn, min ew nivîsandin. Bi du re min çav li rojname, kovar, pirtûk, broşûr û nivîsarên kurdî yên ku hebûn gerand. Ez di Hawar, Tekoşer, Kürdistan da Eğitim Süreçleri (Rohat), Kurd û Ferhengî Bêgane (Kerim Husamî), rastî listeyên navên kurdî hatim. U min di Kurdistan Tarihi (M. Emin Zeki), Tariha Kurdistan (Cigerxwîn), Doza Kurdistan (Zinar Slopî), Kurdistan Tarihinde Dersim (Dr. Vet. Nuri Dersimî), Merwani Kurt tarihi (Ibnul-Erzak), Şerefname (Şerefxan), Rêbera Sêzimanî (Azîz R. Akrawî) û di hinek nivîsarên din de jî rastî navên kurdî hatim. Stranên kurdî yên klasîk ji min re bûn çavkaniyên herî dewlemend û fireh.

Çiqas kaset û sêlikên kurdî yên ku hebûn û ez karibûm wan bi destxin, min hemû berhevkir. Guhdarî û temaşa wan kir. Strana Kurdî ya ku di *Roja Nû* de (Roja Nû ya ku ji aliyê Mîr Dr. Kamran Alî Bedirxan ve di navbera salên 1943-1946-an de hati bû çapkirin û weşandin) ji xebata min re bû çavkaniyeka mezin û dewlemend. Di wan stranên nivîsî de gelek navê kurdî yên kevn hatin dîtin..

Min, di vê xebata xwe ya lêgerînî de navên herêm, bajar, gund, eşîr heta yên hinek tarîqatan jî ji bîr nekir û wan nivîsand. *Wek: Botan, Têrkan, Soran, Mahabat, Mêrdîn, Şûşar,*

Kikan, Milan, Gêlan...

Di vê lista berhevokê de gelek navên law û keçan wek hevdu ne. *Wekî; Newroz, şoreş, şêrîn, Rêzan...* Ev bûyerekê normal e. Di gelek zimanên din de jî mirov rastî wekhevbûna navên keç û lawan tê. Di tirkî de *Yaşar*, di erebî de *Necat, Ikram, Sebah* û di zimanê Ewropayîyan de *Daniël...* ji bo law û keçan tev de bikartînin. Ew navên keç û lawan ên ku wek hevdu ne, min di listê de wan bi (*) îşaret kir. Ji derê wan hinek nav hene, ku di zaravayekî de maneyek û di zaravayê din de jî maneyekê din tê, an jî ji mirov re seyir tê; ji bo dîyar û zelalkirina vê yekê jî, min li himber navên welê (S) ji bo soranî, (D) ji bo dimilî, (K) ji bo kurmançî û (H) jî ji bo zaravayê hewremanî bikaranî. Dîsan min di nav perantêzê de maneyên gelek navan li hember wan nivîsand. Lê belê, hinek nav hene ku xwerû bi kurdî ne û di nav kurdan de ta îro kurdîtiya xwe parastine, lê îro çu maneya wan nîne. Bi tenê wek nav mane. Ji xwe di her zimanî de jî navên weha hene. Piraniya navên ewropayîyan îro maneyên wan winda bûne. Dîsa di listê de hinek nav hene, ku mana wan ji aliyê her kesî ve tê zanîn. Min pêwîstiya nivîsandina maneyên wan jî nedît û nenivîsand.

Di vê berhevokê de heta ku ji destê min hat, min navên kurdî yên xweser û xas hilibijart. Lê min, hinek navên niv kurdî jî girte vê lista han. Ji ber ku ew hem niv kurdî bûn û hem jî di dîroka Kurdistanê de cîhên wan ên taybetî hene. *Wekî; Alî-Şêr, Alî-Şan, Şeref-Xan, Simko...*

Min, ev berhevoka xwe berpêşî gelek hevalên ku ji perçe û ji herêmên cuda cuda hatine kir û herweha di nav van hevalan de yên ku bi zaravayên soranî, dimilî, feylî û hewremanî jî dizanibû hebûn. Ji derî organîze, berhevkirin û

redektê, di vî karî de rol û kedekê min yê taybetî çênebû. Ev berhema xebatekê kollektîv e.

Di hêla zaravayê soranî de Nasir Razazî, Kamran Hedayetî, Fexredîn Gerdî û Aso Germiyani, di hêla zaravayê hewremanî de Taher Horamî, di hêla zaravayê dimilî de J. Espar û Malmisanij û di hêla zaravayê Kurmancî de jî Mueyed Teyib ji min re gelek alîkarî kir. Ez ji van û hevalên din yê alîkar re gelek spasdar im!

Bê guman dîsa jî, ev lîste, ne lîsteyekê îdeal e. Kêmasiyên wê dê hebin!

Di vê lîsteya navan de 1554 navên keçan û 1185 jî navên lawan hene.

a. tîgrîs

Stockholm 1990

Institut kurde de Paris

Navên keçan

Adan (bereket)

Aferîn (bijî)

Agrîn

Aheng

Ajda (fidan)

Ajîn

Ajna

Ajwan

Akam (dawî)

Ala (bayrak)

Alal (gula sor)

Alîn (nêzbûn)

Alîsor

Alûs (nazik)

Aman

Amoş (îkna)

Ara (ji agir tê, nêzik)

Aran

Arda *

Arîya (ji Arî tê)

Arîman

Arîn (ji ariya)

Arjen

Arê

Arêz

Armîş

Armûş

Arûng

Arzû (daxwaz)	Avşîn *
Asan (hêsa)	Avzen (çîmen)
Astêr (S) (stêrk)	Avzêl
Astêre (S) (stêrk)	Awaz (deng, meqam)
Astan	Awêsta (pirtûka Zerdeşt)
Asê (dijwar, çiyayên bê rê)	Awêsir
Aska	Aweste (pirtûka Zerdûş)
Aske	Awêne (S) (nenik, eynik)
Askewan (xwedî ask)	Awêta (S) têkil, bihev re)
Askol	Avtaw
Askê (ceylan)	Awêza
Asrîn (S) (hindik)	Awêzan
Astore (D) (stêrk)	Awing (avagul û giya)
Asûde	Awira (balkêş)
Aşkera (eşkera, diyar)	Awring
Aşm (D) (hiv)	Awrîn
Aşna	Axîn
Aşnaw	Azade
Aştî * (lehevhatin)	Azîn (metod)
Aştîn	Azîyan (li Serhedê navê gundek)
Avan (ji avê)	
Avbîn	Azû
Avîn	

Bada (Ji kurdên Bad tê.)

Bahoz * (bager, firtone)

Bala (bilind)

Baleş (navê Bedlîsê yê kevin)

Balnexşîn (beşinxweş)

Bane (Navê bajarek)

Baneşîn (nazik)

Banê

Banî (gaz, gir, tepe)

Baran *

Barêz

Barêze

Barûve (bayê baranê)

Batê (navê herêmek)

Bawan (mala bab)

Baweşên

Baweşîn

Baxems (navê gundek)

Baxewan (xwedî rez)

Bazê

Bazîn

Baziyan (li nêzî Kerkûkê

herêmek)

Bedew (rind, dîlber)

Bedewcan

Bedewxan

Befraw (S) (Ava berfê)

Befrî (ji berfê)

Befrîn (ji befrê)

Begî

Behar

Behre (perçe/perçe)

Behê

Behêz (bi quwet)

Bejin (bala, bilind)

Bejna

Bejnê

Belar

Belîcan

Belên

Belalûk (fîkiyeke çiyayî)

Belîban

Benaw (S) (bi nav)

Benaz (bi naz)

Benewş (gulek)

Bendan	Berîn
Bendê	Berîxan
Benden	Bermor
Bendewa (hêvî)	Bermûr
Bendewan	Berok
Bengîn * (aşiq)	Bersê
Berafîn (navê gelîyek)	Bersîle (tîriya hesirm)
Berav	Bersêl
Beraw	Bersîn
Berwar * (qontara çiyê)	Berzê (bilindê)
Berbang (şefaq,aso)	Berzîn
Berdil	Beroj (tavgeh)
Berfîn	Besê
Berfende (aşîd,çiğ)	Besêxan
Berhem (ked,ûrtîn)	Besî
Berem	Besna
Berçem	Beso
Berbûk (jinên ku diçin bûkê ûnin)	Besoz
Berma	Beste
Bermal	Bestê
Bermalî (xanima malê)	Bestên
Berken *	Bestûn
Berî (deşt, bereket)	Bevsê
	Bewran (s) (bager)

Bewsê
Bewşê
Bexşîn
Beybûn (gulek)
Beyan (sibeh, vekirî)
Beysos (çira darik)
Bezma
Bêdar
Bêgerd (S) (xweşî, sayî)
Bêja
Bêjewan
Bêla (xaniyê du tebeq)
Bêlim
Bêlimcan
Bêlimte (gund, stran)
Bêmal
Bênav
Bênaw
Bênaz
Bêrî (cîh û wexta pez
dotinê)
Bêrîcan
Bêrîgiyan (S)
Bêrîvan (pezdoş)

Bêrîwan
Bêstan
Bêtûş (navê gundek)
Bêxal (navê çiyayek)
Bêza
Bihar
Bîhok (navê fikîyek)
Biheşt (Cennet)
Bihin
Bijarde (ya herî baş)
Bijarte
Bijêw
Bijîn
Bijûn
Bijwên
Bijya
Bilêsa * (S) (çirûskên
agir)
Bilîcan
Binar
Binav
Binefş (gulek)
Binefşîn (ji gulê)
Binewş (ji gulê)

Binewşa (ji gulê)
Brîska (S) (birûsk)
Birwa (S) (bawer)
Birca (birca bajêr)
Biwar (bihar)
Bizwên (S)(şûmî,nerhet)
Bîna (ronak)
Bînahî (ronahî)
Bînayî
Bîşeng (dara bîhê)
Bîyare
Bîyaban (navê deştek)
Bîza
Bondar (S) (bîhndar)
Bonxoş
Bonxoşka (Bînxweş)
Boran (D) (kevok)
Boîn
Bostan
Bokan (navê bajarek)
Bûkan (ji bûkê tê)
Bûka (bûk)
Bûdil

Bûkîn (ji bûkê)
Can
Canan (berdilik)
Canê
Cejn (îd,bayram)
Cejne
Cejnê
Cewê
Cigergoş (S) (ji cigerê)
Cigergoşe (S)
Cirîwe (dengê çûkan)
Ciwana * (xweşik,genc)
Ciwancan
Ciwandil
Ciwane
Ciwânê
Ciwânî (S) (rind)
Ciwangul
Ciwankîj (S) (keçika
rind)
Ciwanas
Ciwannaz
Ciwanendam

Ciwanrû	Çawşîn
Ciwanîte (s)	Çawxumar (s)
Ciwanxan	Çeleng (jêhatî,xweşik)
Cîhan (dinya) *	Çeman
Cîyan	Çemê
Colane (hêlekan,lerzok)	Çengzêr *
Corê (D) (jorê,bilindê)	Çilkezî
Cûdîya (ji Cûdî)	Çilane (gundek)
	Çilçira (çirok)
	Çilûra
	Çingzêr (s) (çengzêr)
	Çinur (S) (giyayê çiya)
Çakîn (xweşikê,rindê)	Çinar * (darek)
Çavîn	Çinarok
Çavreş	Çinûr (giyayek)
Çawbaz (S) (çav digere)	Çira
Çawbelek	Çiradan
Çawciwan (s)	Çirav (sûlav,şelale)
Çawgeş (s)	Çiraxan
Çawkal (s)	Çirîke
Çawkejal (s)	Çiryay (S) (Gurr û geş)
Çawmest (s)	Çiro
Çawreş	Çirûsk (şewqê agir)

Çirûske (çirûskek)
Çiryân (S) (Gurr û geş)
Çîmen (çayir)
Çîyan (ji çiya)
Çopî (navê curê govendê)
Çorîn

Daban (S) (daw)
Darçin
Darçîn
Darîn
Dawên
Deban
Delal
Delaş
Demê
Demîn (xu,exlaq)
Demgul
Demkul
Dengê
Dengîn

Dengxoş
Derman
Dersdar (mamoste)
Dersima (D) (ji bajarê
Dersimê)
Desmal
Dever (herêm,mintîqa)
Devken
Dewen
Dewken (S) (devken)
Dêber
Dêrgul
Dihok (Li Kurdistanê
jêrîn navê bajarekî)
Dihokî (Ji Dihokê)
Dila (Ji dil)
Dilan (Ji dil)
Dilare (dilşewitî)
Dilaram (bi sebir)
Dilawaz (S) (dilxwaz)
Dilale
Dilawê
Dilbaz* (rind,ciwan)

Dilber
Dilreva
Dilşa
Dilkanî
Dilistan
Dilsoz
Dilşên
Dilzîz
Dilocan
Dilxwaz *
Dilxoş
Dilvîn
Dilcan
Dilê
Dingê
Dilan
Dilgîr
Dilniya (S) (rast,bawer)
Dilovan
Dilorîn
Dilmest
Dilnîgar
Dilron
Dilîn

Dilvan
Dilfirên
Dilnaz
Dilnewa
Dilter
Dilpesend (dîlgir)
Dilpak
Direxşan
Direwşan
Dicle * (robarê Dîyarbekirê)
Dîdan (li Sirûcê navê
çîrek)
Dîdegeş (S) (çavgeş)
Dîdar * (hevdîtin)
Dîmen
Dîlan (govend,şahî)
Dîyar (belû, kifş)
Dîyarî (xelat, hediye)
Dîlê (ji dîlanê)
Dîlok (strana govendê)
Dostî (S) (ji dost)
Dozê (dawe,mesele)
Dûkan

Dûrê (li riya dûr, xerîbê)

Edgar

Efsan

Elegez (çiyayek)

Elind (şefağ, berbang)

Enwa

Erdelan * (mîrîtûyek)

Erdoşîn

Emewaz

Erxewan

Erdem

Erxewan (curê darek,
Erguvan)

Erzem

Erzo

Etûn (agirê gurr)

Esmer

Esmercan

Esmerxan

Esmîxan

Esrîn

Estêlan

Estêr (stêr)

Estêre

Estê

Evîn (eşq)

Evro

Evser

Evşê

Ewaz

Ewîn

Ewlê (bawer)

Ewrîn (ji ewr)

Ewrê

Exter (s) (stare)

Ezîn (ji ezê tê)

Ezcan

Ezma

EZO (K) (ji ezê tê)

Êşîn (ji êş tê)

Êşan

Êvare

Êtûn (cîhê kirêcê)

Feraşîn (çiyayek)

Ferheng (lugat)

Fermêsk (S)(rondik,
histêr)

Fermê (ji fermo, lûtfen)

Fero *

Ferzê

Ferzîne

Fênik

Filya

Finde (mûm)

Findê (mûmê)

Findîn

Firişte (S) (melyekey)

Firîg (taze)

Firya

Firyal

Fîdan

Gazê (tepe, banî)

Gazîn (bang)

Gela

Gelala (bajarek)

Gelavêj (navê stêrkê)

Gelawêj (Navê stêrkek)

Gele

Gelî (navbera du çiyar, li
Mosilê eşîrek)

Gerdan

Gerdana

Gerde

Gerden

Gerdengaz (rûspî)

Gerdew

Gerdê

Gerdîn (navê eşîrek)

Gerdûn (dinya)	Gîyabend *(S) (mêrg)
Geşa (bi kêf)	Gohdar *
Geşîn (bi kêf û şahî)	Gul
Geşaw (kêf)	Gulav (kolonya)
Gever (qerac, gaz)	Gulavî
Gevez (rengê sor)	Gulaw (S) (Gulav)
Gewez	Gulbeha
Gewher (mucewer)	Gulbend
Gewzê (Bi quwet, xurt)	Gulbanû
Gewzîn	Gulbawan
Gewrê	Gulbaran
Gezê (çurê darê)	Gulbarî
Gezîne	Gulbarîn
Gezîza	Gulbax
Gêlas (xwarinek)	Gulebax
Gêlaz (xwarineke kurdfî)	Gulberîn
Gijlok (bager)	Gulbedem
Gilyaz (mêweyek)	Gulbeden
Gilya (gazind)	Gulbeser
Gilêne (bîbikê çav)	Gulbest
Giraw (girav, ada)	Gulbejn
Gizing (tûrêjên tavê yên pêşî)	Gulbîn
	Gulcan

Gulda
Guldan
Guldar
Gule
Gulbon
Gulegiyan (s)
Gulê
Gulçîn
Gulçîçek
Gulçinar
Gulîn
Gulal
Gulale
Gulan
Gulî
Gulberoj
Gulnas
Gulnaz
Gulîstan
Gulfiroş
Gulîhûr
Gulîxan
Gulîsor
Gulîzer

Gulîşa
Gulîzar
Gulro
Gulroj
Gulşa
Gulkelem
Gulîser
Gulsan
Gulşan
Gulsînem
Gulşen
Gulşenî
Gulşênî
Gulferî
Gulşêrîn
Gulper
Gulperî
Gulşîn
Gulveda
Gulstan
Gulestêra
Gulxoş
Gulxatûn
Gulxan

Gulexan
Gulxendan
Gulxunçe (S)
Gulreng
Gulrû
Gulrûxsar
Gulşad
Gulşeker
Gulnav
Gulnaw
Gulzar (H) (gulistan)
Gurzi (D)
Golya
Govende
Gozel (rengê kesk)
Gozê

Haje
Hana
Havîn

Hawarge
Hawdil
Hawîn (hevjîn)
Hawjîn (hevjîn)
Hawdem
Hawrast
Hawraz *
Hawnîyaz
Hawta (hevta)
Hawnaz
Hefsed
Hejîn
Henar
Helbest (şîr)
Helale
Helez (curê kundirê)
Heliz (giyayek)
Helwêst (S) (mebest)
Helû (Gulek)
Helûn (hêlîn)
Hempa (qîmet, bilind)
Heralê (H)(bijkoja gulê)
Hermê

Hermin	Hewşan
Hetaw (roj)	Hewşîn
Hetwan	Heyase
Hevjên	Heycan
Hevjîn (Hevala jîyanê)	Heybelar
Hevîn	Heynar
Hevov	Heyran
Hevovê (navê.jina Zerdeşt)	Heyrancan
Hewal (S) (heval)	Heyveron (tava hîvê)
Hewar (H) (zozan)	Heyla
Hewarge	Hezar
Hewên	Hezrê
Hewez (erzû,xwestin)	Hêdî
Hewraz	Hêja * (bi qîmet)
Hewrî (S) (hevrîşim, navê giyayek)	Hêlan
Hewrîn	Hêlane
Hewrê (hevrê)	Hêlî
Hewliya (D)	Hêlîcan
Hewezcan	Hêlîn
Hewka	Hêlon (hêlîn)
Hewsa	Hêma (ji stranek)
Hewsed (S) (hefsed)	Hêro (gulek)
	Hêvî (bawer,bendmayîn)
	Hêvîn

Hêvîşan
Hêwir (cesaret)
Hinaran
Hingur (sorahiya êvarê)
Hinarîn
Hiwan
Hiwêz
Hîlo (gulek)
Hîlocan
Hîvê
Holê (war,cî)
Holistan
Holî
Holîcan
Holîxan
Horî (Bi kurdiya kevin roj.)
Hoşenge
Hoybûn (serxwebûn)
Hozê (bi hêz)
Hurya

Jako

Jale (gulek)
Jare
Jarîn (zyif)
Jawa
Jê
Jêla
Jêlî * (eşîreta Botan)
Jêliyan (eşîreta Botan)
Jilvan
Jilwan* (hevditina
dildaran)
Jiwan
Jîkele
Jîla
Jîle
Jîlemo
Jîlwan
Jînawer (s) (jînxweş)
Jîn (heyat)
Jînewer
Jîno *
Jîre
Jîyîn

Jîyan * (heyat)

Jîyar

Jorîn

Kaban (S) (xanedan)

Kagul

Kaja (çam)

Kalê (S)

Kanî

Kanyaw (S) (kanî)

Karêz

Karêze

Karyar

Karabe

Karîn (kar, îxtidar)

Karo

Karîxan

Kejal

Keje

Kejê

Kejaw

Kejawe (S) (perda bûkê

ya ku li ser hespê radixin)

Kejlok

Kelîjan

Kema

Kenar

Kenêr

Keser (derd)

Kesrewan

Kever (çiyayên ku bi
zinaran pêktên)

Kevî (berfa ku heta
havinê li ser çiya dimîne)

Kevok

Kevot (curê darekê spî)

Kewer (giyayek)

Kewê

Kewyar (ji kewê)

Keyna (D) (keçik)

Kezîban

Kezîzer

Kezîpan

Kêver (eşîreta Botan)

Kilda

Kildan

Kilkêş

Kilcan	Lalebend (gulek)
Kinar	Laleş (cîhê mezinê Yezîdîyan, şêx Hadî)
Kinê	Lale (gulek)
Kinêcan	Lalereng (rengok)
Kinêr (S) (gula çiya)	Lalengî (mandelîna)
Kitan	Lalerû
Kîjan	Lalezar
Kîjê	Lane
Kîkan * (navê mintûqe û eşîrek)	Larê
Kîkî (kesê mintiqê)	Lawlaw (S) (gul)
Klora	Lawik * (S) (stran)
Koçer *	Lawên (S)
Kolyan	Lawîn (S)
Koter (çûkek)	Lawje
Kotir (S)(koter)	Layen (S) (alî, hêl)
Kubar	Leheng (qehreman)
Kubarcan	Leman (pûnca şînahî)
Kulîlk (gul)	Lence
Kurde *	Lerzan
Kurdê	Lerzane
Kurdistan	Letya
Kuwestan (mintiqek)	Leyro (navê stranek)

Lewer (mêrga çayirê)

Leylax (gulek)

Leymûn

Leza (zûbûn)

Lezê

Lezgîn *

Lezîn

Lêma (ji stranek)

Lêvken

Lêvkend

Lêwan

Liyan (fîgan, hewar)

Lîloz

Lîmo

Lîraz *

Loke (S) (pembû)

Lolan (eşîretek)

Loma

Loman *

Lome (gazind)

Lorî (mintûqe û zaravekê
kurdî)

Lorîn

Lorîcan

Loristan (mintûqeyek)

Lorkê (Strana goveendê)

Lorzîn

Madê (Ji Medya)

Mehabad * (bajarek)

Malî *

Malîn (ji malê tê)

Malhebûn (serwet)

Malşên

Malşênî

Mamiz

Mamşênê

Mang (S) (meh)

Mangeşew

Marîn (navê giyayek)

Mazê

Mazî (curê darê)

Mazîçin (ya ku mazîdîçine)

Mazîlan

Mebest (mexsed)

Med (ji Medya tê)

Medê (Medya)

Medya (ji Medan)

Medrûm (curek
qumqaşê berê)

Memê (S)

Memyan (Gulîstan)

Memêxan

Menda

Menas

Menez

Menc (D)

Mencol (ji stranek)

Mendane (kîbar)

Mendanê

Mendê

mengol

Menic

Menoş

Mercan

Meraz

Mereze

Merîvan (Kurdên
Merwanî, bajarek)

Merzone (curek tiri)

Mestan (ji mestbûnê)

Meyfroş (ya ku mêwe
difroşe)

Mezda (dînê Zerdeşt)

Mêrg (Cihê çayir û çîmen)

Mêrgul

Mêxek

Mijgan (mij û moran)

Mirwarî

Mirêk (eyne, neynik)

Miskê (gîyayek bi bîhn)

Mîştexan (mewij)

Mircan

Mizgîn *

Mizgên (S) (mizgîn)

Mîdya (ji Medya)

Mîna * (wek, nola)

Mîra (matmazel)
Moran (mij û dûman)
Morî
Mîwan (mêvan)
Mûşîn (ji Mûşê)

Nalîn
Namê
Narê
Narîn
Narinc (mêwek)
Narîncan
Nasik
Naske
Naskol (S) (pir nazik)
Navcivan
Nawbahar
Nawciwan
Nawçe (herê mîntîqe)
Nawnaz
Nawxoş

Nawşaxan
Naz
Naze
Nazenîn
Nazê
Nazdar
Nazik
Naznaz
Nazîn
Nazyâ
Nazgul
Nazrew
Nefel (Navê giyayek)
Nemam
Nemal
Nermal
Nerme
Nermê
Nermîn
Nermol
Nesrîn
Neşmîl
Neşîl
Newa (melodî, aheng)

Newal (çem, robar)
Newbahar
Newbeş
Newbexş
Newîn
Newnîga
Newnemam
Newgul
Newroz *
Newşîn
Newal (çem)
Newşê
Nexşa
Nexşaw
Nexşîn
Nexşewan
Nêrgiz (gulek)
Nimnim (s)
Nirke
Nisar
Nisare
Nisaran
Niwêmal (s) (nomal)
Nîga

Nîgar
Nîlûfer (gulek)
Nîna (dîlan, govend)
Nîşan
Nîştîman (welat)
Nobere (S) (nû hatiye
dinyayê)
Noka (niha)
Nola (wek, mîna)
Noşan
Noşê (ji afiyet, saxî)
Noşîn (gundek)
Nuroj
Novîn
Nuxşe
Nûcan
Nûber
Nûjen (modern)
Nûka
Nûkan
Nûmal
Nûşa
Nûşan

Nûşen (Gundek)

Nûşîn (gundek)

Nûvîn

Pak

Pakan

Pakane

Pake

Pakê

Pakdil

Pakaw

Pakîn (paqij, temîz)

Pakyar

Paraw

Parêz (bexçe)

parêze

Parîze

Parze

Paye

Pejna

Pelşîn

Pepûla (pirpik, kelebek)

Pelek (pelekên berfê)

Pelgul

Pelêrîn

Pelkezêrîne

Pena

Pendîn

Penhan

Pepûle (pinprik, kelebek)

Pereng

Perî

Perîn

Perînaz

Perjîn

Perîşan

Perîxan

Perîzad

Perînaz

Perîzade

Peroş*(S) (xîret, hewl)

Perêz

Perîendam

Perîgul

Pervîn

Perwerde (terbiye)

Perwîn

Perê

Perçem

Pergul

Pergîn

Perînas

Perwaz (ji firînê tê)

Pesen

Pesna

Pesnexan

Pesend

Pexşan

Peyam

Peyman (lihevdu hatin)

Peyan

Peywest

Pênoş

Pêrew

Pêrûz

Pêşeng*

Pêşmek

Pêşkewt * (s) (pêşket)

Pêpar (uxir,xêr)

Pêşma

Pêtîn

Pêzêr

Pirhest

Pirhoş

Pimaz

Pirşeng

Pirşing

Piya (D) (Bi hev re)

Pîjan (Ji eşîreta Berazîyan
şaxek, li Sirûcê)

Pîroz (mubarek)

Pîvok (guleke spî)

Pore (D) (por)

Porê

Porşeng (s)

Porşista (navê.keça
Zerdeşt)

Poşî (xêlîya ser çavê bûkan)

Poşîn (ji poşî)

Pûran (di navbera

Diyarbakir û Mûşê de
eşîreke koçer)

Qirşîn
Qut (D)
Qijê (por belav)
Qemer
Qeşeng (xweşik,rind)

Rabe
Rabê
Rabîn
Rastî *
Rawêj (tewir,hereket)
Raza
Razaw
Razê
Razyana
Razaw
Razawe
Rabûn
Rehêla
Rendan
Rendê

Rengar *
Reftar (qelîte,edet)
Rengîn
Reşmal
Reşpoş
Reşê
Reşeme (navê mehek)
Revind (ya û yê direve)
Revîn
Rewa (mahqûl dîtin)
Rewan (Xweşmeş)
Rewşa (ji hal,durum)
Rewşan (hal, durum)
Rewşen (makbîr,aydin)
Rewşê (ji hal, durum tê)
Rewşên
Rewşit
Rewşîn (hal, durum)
Rewze (çîmen)
Rexsan
Rexşan
Rezaw (S) (gul)
Rezê

Rêjav (şelale, şîp)
Rêjing (çirika avê)
Rêjîn
Rêjgeh (cîhê newal)
Rêjne
Rênaw
Rêjne (curekê baranê)
Rêvîn
Rêwan
Rêşî
Rêwas (îlaca ji darê)
Rêz
Rêza
Rêzela
Rêzê
Rêzîyar
Rêzîn
Rêzan *
Rîhan
Rîşan
Roj
Robîn *
Roja
Rojda

Rojbîn
Rojê
Rojîn (cîhê ku ronahî jê tê)
Rojîn
Rojgar *
Rojen *
Rojgul
Rona
Rondik (histirê çav)
Ronî *
Ronahî
Ronak
Ronya
Roşin
Roşna (D) (roj)
Roşen
Roz
Roza
Rozê
Roze
Rozerîn
Ruha (bajarê Urfayê)
Ruxsar*
Rûbar (çem)

Rûbend
Rûbixal (rû bi deq)
Rûciwan (rûxweşik)
Rûçem
Rûjne
Rûgeş (rû biken)
Rûken
Rûna (S) (ronahî)
Rûnî
Rûnak
Rûndik
Rûpak
Rûşen*
Rûxoş

Sabat (kepir)
Sade
Sakar
Sara
Saraxan *
Sarê

Sarî (şefek, meqamê wê)
Sarîn
Sawa (S) (zarok, mindal)
Sawên
Say (D) (sêv)
Saye (S) (sî, gölge)
Saza
Sazan (çiya)
Saze
Sazê
Sazgar *
Sede
Semen (giyayek xweş)
Semengul
Semenbo
Semtûr (curek tembûrê)
Sera
Seral
Seran
Serav
Serdaw
Serdem (wext, çax)
Serbizêr

Sersêv
Serper
Serçawa
Serçawe
Serçil*
Serfînaz
Serferaz (s)
Serfîraz *
Serşar
Serinc
Serkanî
Serû
Serûnaz
Serwîn
Seryal
Serîn (ji sereke)
Serpîl
Serçinar
Sereta
Sergul
Sewza
Sewze (s)
Sewzelê
Sewlînaz

Seyran
Seza
Sêmîn
Sêro
Sêvê
Sêvîn
Sêvkê
Sêwa
Sêwe
Sêwexan
Sêwê
Sêzer
Sirwa (curek ba)
Sirwe (H) (bayê sibehê)
Silîva (Ji Silîvan)
Sinûr
Sinewber
Sinê (gundek)
Sirûd (marş)
Sirûşt
siweyl
Sîbel
Sîber
Sîm (sirma,zîv)

Sîmal (gundek)	Sorî (ji soran)
Sînem	Sorîn
Sînemxan	Soz
Sîpan * (çiyayek)	Soza
Sîpel (gulek)	Sozan (ji sozdayînê tê)
Sîrwe	Sozî
Sîsê (gund û herêmek)	Stare
Sîsî (ji gundê Sisê)	Stî
Sîsyer	Stêra (ji stêrkê)
Sparde	Stêrk
Spehî (rind, çak)	Stêrka
Spehîn (ji spehî)	Stran (K) (goranî, kilam)
Sîwan (navê mintûqeyek)	Sosene (S) (sosin)
Solav (çirav, şelale)	Sura (beşek ba)
Soma	Surma
Soman	Surme
Sorgul	Surmê
Sosin (gulek)	Surmexan
Soske (S) (çûkek)	Sûsik (mêkoka şerbetê)
Spêda (ji spartinê)	
Sorav *	
Soryaz	
Sorê	

Şaciwan
Şaçira
Şade
Şadil *
Şadî
Şadan *
Şadiman
Şadûman
Şagul
Şakar (S) (gelek baş)
Şakîj (S) (bedew,rind)
Şalûl (bulbul)
Şalûle
Şane
Şaneşîn (seyrangeh)
Şanê
Şanîn
Şanaz
Şanîyaz
Şanewaz
Şapesend (şahê şahan)
Şaperî
Şaper
Şara

Şare
Şarê
Şaristan
Şarîban
Şarîya
Şaşan
Şaver
Şawer
Şaxê (gulê biçûk,beş)
Şaxûr (navê gundekî)
Şayîcan
Şayan
Şayesta
Şayî
Şayînaz
Şazeman
Şede
Şedelar
Şehnem
Şekraw
Şekrê
Şekrok
Şekresêw
Şela

Şemame

Şem (bi kurdiya kevin
roj.navê diya Filîtê
Qito)

Şeme (ji rojê tê)

Şemê

Şemîn

Şengal (çiyayek)

Şemlê (bejinxweş)

Şenul

Şeng (giyayek)

Şenge *

Şengê

Şengîn

Şenîsan

Şengul

Şengşepal

Şenkar *

Şepol *

Şermin

Şerê

Şermîn

Şevda (ya ku bi şev ji
dayik dibe)

Şevaheng

Şevbîn

Şevîn

Şevdîye

Şevnem

Şewciwan

Şewbo (gul)

Şewên

Şewçira

Şewnîm

Şeyda *

Şêlî

Şênê

Şênî (ji şênbûnê

tê. Tax, mezra, navê
eşîretek, gundek)

Şênistan

Şêrgul

Şêwrê

Şêwrîn

Şêwrete

Şêwra

Şêwran

Şêwa
Şêwekar

Şikofa

Şilêr

Şilêra

Şilxa

Şimal* (Çiyayek)

Şimbil (qevda genim)

Şimşal

Şimşat* (gund, fidan)

Şimşim (li Diyarbekirê
gundek)

Şin

Şine

Şino (bajarek)

Şirav (şelale, sulav)

Şîlan (gulek)

Şîna

Şîne

Şînê

Şînok

Şîrîn

Şîrînnaz

Şîrînnaz

Şîşan

Şîşar*

Şîyan

Şolê (giyayek)

Şolîn (giyayek)

Şorejin

Şorê

Şoxan

Şoxê

Şûşan

Şûşar

Şûşe

Taban

Tacîn

Tafta

Tajê (D)

Tanya
Tar
Tara (S) (xêlî,temûzî)
Taqana (S)
Tasaw
Tase
Tatan
Tatane
Tavan
Tavê
Tavî
Tavîn
Tavge
Taze
Tejav
Tejaw
Tela
Telar (S)
Telan
Temaz
Tenya (S) (bi tenê)
Tenik
Terz
Terze

Tewar
Têli
Têlîcan
Têlîxan
Tinok
Tiroske (S) (çirûsk)
Tîjk
Tîka (nazik,rica)
Tîrêj * (ronahiya rojê)
Tîroj (ji tîrêj)
Tîşk
Trîske
Trîfe
Trîqa
Trûske
Toraw
Tûncê (tûmê
gîya,deviyên biçûk)
Tûjela *
Tûjîn

Ûrmîye (bajar û eşîrek)

Vana

Vangul

Vankar *

Vanro

Vanrû

Vanşêwe

Vaye (di kurdiya kevn û
dimilkî de "ba")

Vehêl

Vefîri (D)

Vejan

Vejin

Vîn (îrade)

Vîna (ji îradê)

Vîne

Vîno

Vîyan

Waja

Waje

Wala

Walapoş

Walageş

Wan * (bajar)

Warîn

Warşên

Wamîşan

Warşênî

Wenewşe (S) (gul)

Werdek

Werdi (D) (biçûk)

Werf (D)

Wertê

Werîn (weşîn, anîn)

Weşîn (werîn, weşandin)

Weşt (S) (curek bayê)

Wêje (edebî, edebiyat)

Wêne (resim)

Wirmê (bajarek)

Wirşe (S) (çirûske)

Xakelêwe (s)

Xalan

Xalwan

Xalxal

Xalxalan

Xanê

Xanim

Xanmol

Xanmolê

Xanimok

Xanza

Xanzê

Xanimşa

Xanzad

Xasê

Xatê

Xatûn

Xatûnaz

Xatûnzîn

Xawên

Xawer (H)

Xaza

Xaze

Xebûr

Xecê

Xelat (dîyarî,hediye)

Xelek (nazik,kîbar)

Xeleng (navê giyayek)

Xemê

Xemîn

Xemlê

Xemlîn

Xemok

Xemrevîn

Xemşîn

Xenaw

Xende

Xemra

Xenebendan

Xenak

Xerman (S) (bêder)

Xewalû

Xeyal

Xezal

Xezêm

Xêbûr (çemek)

Xêlî

Xêlîcan	Xunçîle
Ximşê	Xunav (barana nerm)
Xincîla (S) (xweşik)	Xunkar
Xirxal	Xunave
Xivşê	Xwezla
Xizêm	Xwezî *
Xizêmşor	Xweşzar
Xomal	Xumrîşan
Xonçe (bişkoka gulê)	
Xonçegul (gula nû bişkivî)	
Xoretaw (S) (tûrêjên tavê)	
Xoşeng	Yad
Xoşîn	Yadgar
Xoşrû	Yadwer
Xorê	Yar
Xorhelat	Yara
Xorîn	Yarê
Xoşawaz	Yaro
Xoşîman	Yargul
Xozgeh	Yardil
Xuşkan	Yarîn
Xumar (S) (çavkil)	Yasemen (S) (gulek)

Xunçe (xonçe)
Yasemîn (gulek)
Yekta *
Yekber
Yekbûr
Yekcan
Yekmal
Yekser
Yeşmê
Yezda * (xwedî)
Yezdaxan
Yîma

Zamo
Zara
Zarîn
Zarşêrîn
Zarê
Zazê (navekê kevn)
Zelal

Zemawend
Zemo
Zemok
Zena
Zendesor
Zend (qewda dest)
Zende (heyret)
Zendê
Zendî * (jûndar)
Zengî *
Zengesor (gundek)
Zengîyana
Zenûra
Zera
Zemîşan
Zerdek
Zerdele (mêweyek)
Zerdeper
Zerenci (D) (kew)
Zerdê
Zerê
Zerî (rind, xweşik)
Zerîn

Zergul	Kurdan.)
Zerpoş	Zîlan * (li Serhedê
Zerdo	geliyek. Cîhê qetlîama
Zero	zîn
Zerya (derya, bahr)	Zînê
Zerzeng (baçek gul)	Zîno
Zevî (K) (erdê ku tê	Zînwê *
çandin)	Zîv
Zevîn	Zîvê
Zerzan (Li Ummîyê eşîretê)	Zîvîn
Zêba (H)	Zîw (S) (zîv)
Zê (ji zêdebûnê)	Zîwîn (zîvîn)
Zêda	Zîwan (giyayek)
Zêy	Zîzan (nazik)
Zêr	Zîzê
Zêrê	Zîzîn
Zêwe (gund)	Zomam
Zêwê	Zome (war, zozan)
Zêrîn	Zomê (ji bereketê)
Zêzê	Zomend *
Zinwêr	Zozan (hewar, haviŋgeh)
Ziravê	Zûma *
	Zûmeş
	Zûva (ji zû ve)

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

Navên lawan

Adar (navê meha sisêyan)

Aferîn * (bijî)

Afrîn (navê bajarek)

Afran (ji çêkirinê)

Aga (haydar, xeberdar)

Agah (haydar)

Agir

Agirî (çiyayê Agirî)

Ajar (fidan)

Ajeng

Ajwan*

Akam (dawî, encam)

Akrê (bajarek)

Ako

Akû (li Hewlêrê eşîrek)

Alan (eşîretek)

Alaz (nîyet)

Amanc (armanc)

Amed (Diyarbekir)

Amêdî (bajarek)

Amojgar

Amûd (bajarek)

Ando

Apê (ji apo tê, birayê bav)

Apo (mam, birayê bav)

Ar (agir)

Ara

Aran

Ararat (çiyayê Agirî)	ASOS (S) (çiyayek)
Aras (navê rûbarek)	Astû (K) (kalan a şûr)
Arast (xemil,sus)	Aşîna (nas,naskirî,vekirî)
Arasta	Aşîd (berfende,basû, çiğ)
Ardan	Aştî * (li hevdu hatin)
Ardelan (mîrîtiya Kurd)	Ava (avakirin)
Ardî	Avan (ji av û avabûnê)
Arenan	Avdar (meha adarê)
Aram (sebir)	Avdel
Arêz	Avdî
Arîyan (ji nijadê.Ari)	Avî (bi av)
Arhat	Avşîn *
Arî (nijadê Arî)	Avtaw
Arîş	Avzêl (werte,avi)
Argîştî	Aware (S) (derbeder)
Armanc (amac,mebest)	Awat (S) (hêvî,daxwaz)
Artûş (li Mosilê eşîrek)	Awedan
Aro (ji agir, ji Arî)	Awdel
Arûn (kuçika agir)	Awdil
Arûng (Cîhê agir dadanê)	Awir (nêrîn,dîtin)
Asan (hêsa)	Axa (xwedî ax)
Asin (hesin,demîr)	Axo (ji axê tê)
ASO (S) (şefek,çiya)	Aza (zîrek,çalak)

Azad (serbest)

Azî

AZO (navê malbatek)

Azwer (serbilind)

Babîr (dalde, bayê dibre)

Babûr (eşîretek)

Baçîn

Bad (padisahê Merwanî)

Badil

Badîn

Bado

Bager (ba û berf, pêtî)

Bagerd (bagêr)

Bagir

Bagok (gijloka bayê)

Baha (qîmet)

Baho

Bahoz (bora, kasirga)

Bajen (firtone)

Bakûr (jor, şîmal)

Balber (bi dîqet)

Balaban (eşîrek)

Bala (bilind)

Baldar (bi dîqet)

Balî

Balîxan *

Balo

Bangîn (ji bankirinê)

Banî (bilind, gir)

Bapîr (kal)

Baram

Baran

Barnas

Barav (gundek)

Baraw

Bargiran

Bareş

Barî

Baro

Barrast (bi şans, kar baş)

Barzan (herêm û eşîrek)

Barsaz (iş baş)

Basam

Başîn	Behre* (perçe/perçe)
Başo	Behremend
Başûk (şahîn)	Behoş
Batman (bajarek)	Behwan (wilo,felan)
Bawan *	Bejndar (dîlbaz,yakîşıklî)
Bawe	Bejno (kîbar,xemlo)
Bawer (înanc)	Belengaz (derbeder)
Bawerd (gundek)	Belên (soz,veed)
Bayiz	Bemo (çiya)
Baxewan (bexçevan)	Bendewar (hêvîdar)
Bazan (navê serleşkreekî Kurd ku di dema derketina Islamê de jîya ye)	Bendo
Baz (teyrê baz)	Beng (form,rewş,navê giyayek)
Bazî	Bengîn* (aşiq,sewda)
Bazîyan	Berhem* (ked,ûrûn)
Bazît	Berfo (ji berfê)
Bazo	Berçelan
Bedlîs (bajarek)	Berfan
Behat	Berhev (ji berhemê)
Behêz (xurt,quwet)	Berhevdar
Behî (mahsul)	Berkar
Behmen	Berken *
Behram (navê stêrkê)	Bernas
	Berbest

Berêz (ekseland)
Berpa (dalde)
Berpal (qontar)
Berxo (nazik,kîbar)
Berzan
Berzo (bilind)
Berdeşa
Berdeşan
Bernûs
Berzenc (ji Berzenci)
Berû
Berevan
Berwan
Berwar (kontara çiya)
Berxwedan
Berz (bilind)
Berzo (bilind)
Berzend
Besam (bê tirs)
Beshat
Bestî (kevirên çem)
Beşhat
Bexşan

Bexşo
Bextewar
Bextûyar
Beyanî (sibeh)
Beyar (erdê neajotî)
Bêbak (netirs)
Bêbeş
Bêdad (hewr,sikala)
Bêcan
Bêdar
Bêdeng
Bêhawta
Bêjen
Bêjewan
Bêkes
Bêlan
Bêmal *
Bênav
Bênaw
Bênewa
Bêrtî (koçer)
Bêsaran (çiyayek)
Bêseranî (s)
Bêstûn (çiyayek)

Bêşa
Bêşe (daristana gurr)
Bêyar
Bêwar (bê cîh,tengezar)
Bêzar (mandû,reiben)
Bijar
Bijî (saxx be)
Bijîr
Bijûn (saxîti)
Bijûndar (saxlem)
Bijwên
Bilbas (s)
Bilbaz
Bilind (berz)
Bilêse * (çirûsk)
Bilî (girîftar,mijûl)
Bilîmet
Bina
Binar (kontar,bin çiya)
Binav
Binaw
Binêr
Binyamîn

Binyat (qurm, kok)
Braxas
Bradost (eşîrek)
Birîndar
Biro
Birûsk
Biryar (qerar)
Birwa (S) (bawer)
Birwaz
Birzo
Birezû
Biwêj (tabîr,soz)
Bizav (hereket)
Bizan
Bizot (kozra agir,jêhatî)
Bizaw (hereket)
Bizût (jêhatî)
Bizwên
Bîjar
Bîjen
Bîmar
Bîna (rewşenbîr)
Bîrewer

Bîrdar	Cano
Bîrber	Cejnî
Bîrebir	Cejno
Bîşêr	Cejindar
Bîyan (xerîbistan, namoy)	Cembelî (navekî kevin)
Bîyanî (xerîb, nao)	Cengel (darisatana gurr)
Bîyang	Cengî
Boran* (D) Kevok)	Cengo
Bokan (Li Kurdistan	Cercûr
Iraqê navê bajarek)	Cergo (ji cigerê)
Botan (minîqek,	Cêma
mîritiyek)	Cigerxwîn
Botî (ji Botan)	Ciwan* (rind, genc)
Boskan	Ciwanlaw
Bozan (yê kej)	Ciwamêr
Bozo (ji bozan tê)	Ciwançak
Bûban	Ciwanro
Bûbê (Ji bûn û hatinê tê)	Ciwanroj
	Ciwanrû*
	Cizrew (ji Cizîrê)
	Cîhan* (dinya)
Camêr	Cîwar (ne xerîb)
Cango	Cobar (xwedî mal û hal)

Cole
Comerd
Cotan
Cotkar
Cotyar
Cûbar (çem)
Cûdî (navê Kurdan ê
kevin, çiyayek)
Cûtî (eslê Kurdan)

Çêner
Çildar
Çiro
Çirûsk
Çiwaz
Çîya
Çoman (bajarek)
Çolî (destî)
Çolo
Çûro (kejo)

Çekan (mêrxasê pirtûka
Men û Zîn)

Çakbîn
Çaklaw (lawê baş)
Çakî (dilbaz, rind)
Çalak (S) (bi hereket)
Çengzêr
Çekdar (bi sîleh)
Çeko (sîlah)
Çelo
Çerko
Çeto (peya)

Daban
Daddar
Dadwar
Dadyar
Daman
Damaw
Damên
Dager (îdarevan, yönetici)
Dara (qumandar)
Daran
Darav
Daraş

Darewan
Dariyan (gundek)
Daraz
Daro
Dasîn
Dawên
Deban
Dedo
Degmen
Dengdar
Dengxoş
Deqman (mêrxas,
navekî bi kurdî û
ermenî ye.)
Derbaz
Derbest
Dersim (bajarek)
Derwêş
Derûn
Desko
Desem (padîşê Kurd)
Deskewt
Destpak
Deştewan

Deştî
Deşto
Dewen (muzakere)
Dewij
Deylem (Beriya
bûyîna İsa ji
dimiliyan re Deylem
dahatin gotin.Navê
serdarekî Kurd e û di
dema Pêxember
Mehemed de jîyaye.)
Deza (D) (pismam)
Dêber (gundek)
Dêhat
Dêrîn* (gundê kevin)
Diho
Dijwar (çetin,sext)
Dilbirîn
Dildar (dilgirtî)
Dilawer (ji dil)
Dilciwan
Dilêr (bi cerg,aza)
Dilgerm
Dilgeş (dilxweş,bi kêf)
Dilgurr

Diljen	
Diljîr	
Dilşêr	
Dilo *	
Dilodîn	
Dilşad	
Dilzar	
Dingo	
Dîcle *	(Tigrîs, çemê Diyarbekirê)
Dîdem	
Dîdevan	(pêvan, gözlemci)
Dîmen *	
Dîmo	
Dîno	
Dîyar	(belî, xuya, eşkera)
Dîyadîn	(bajarek)
Dîyako (S)	(padişehekî Kurd)
Dîyarî	(hedîye, xelat)
Dozan	(xwedî dawê)
Dund	(gir, serê çiya)
	Efo (Navekî kevin)
	Egîd
	Egîd-Şêr
	Ehwend (bêdeng)
	Ejî
	Elwend (çemek)
	Elî-Şan (serokê şerê Koçgiriyê)
	Elî-Şêr (serokê şerê Koçgirî û Dersimê)
	Encam (netîce)
	Entax (gundekî tarîhî)
	Erdelan (mîrîtiya Kurd)
	Erdehan (dewleta Kurd)
	Erdîş (bajarek)
	Erdem *
	Erez
	Erêz
	Erzî
	Ertûş
	Espar (S) (siwar)

Etwan
Evdê
Evîndar (aşiq, bengîn)
Ewîndar (S) (Evindar)
Ewle (bawer, parastin)
Eylo (mêrxas, teyr)
Ezde
Ezdîn
Ezdînşêr
Ezdo
Ezmîr (çiyayek)
Ezmîr (ji mîrîtiyê)

Êrîş (pelamar, hucum)
Êlxo

Fendî
Fendo
Feramoş
Ferhad
Ferheng* (lugat)

Ferman
Fero
Feylî (zaravê kurdî)
Fêriz (egî, jêhatî)
Filît
Filînta (paqij, temîz)
Firyâ (hana)
Firyad

Gazind (lome)
Gazîn
Gelî (vadi, dal)
Genc (law)
Genco (law, ciwan)
Gemâs (qehreman)
Gerdîn
Gerdo
Gerdûn* (dinya)
Gewran (deştêk)
Gewro

Geylan

Gezo (Tiştêkî şêrîn e,
payîzan bi dar û devîyan
digire. Wek hingiv e.
Gingivê xweza ye.)

Giraw

Girmo (navêkî kevin)

Gîvî (navê nivîskarekî)

Goran (zaravayê kurdi)

Gotî (binyata Kurdan)

Goto (di stranan de heye)

Govan (S) (kovan, keser)

Govend (helperkî, dans)

Goyje (S) (li Kurdistana
Iraqê çiyayek)

Gulo (ji gulê)

Guman (bawer)

Gundî (K) (dêmî, ji gund)

Gurgan (gund)

Gurgîn

Gurgo

Guriz (navê qehremanê
çîrokan e)

Gurzo (yê ku bi quwet e
û gurzê hesin davêje)

Halan (cesaret dayîn)

Hander

Hana *

Hanîs

Haran

Harî (Ji gelê Horiyan re
Harî digotin.)

Harîkar (S) (alîkar)

Havil

Hawbîr

Hawdem (S) (hevdem)

Hawdeng

Hawdîn

Hawraman*

Hawraz

Hawal

Hawar

Hawyar

Hawel (hevrê)

Hawer (heval)

Hawêr

Hawrê (hevrê, hogir)

Hawta *

Haydar (agahdar,)

Hazo

Hebûn

Hejan

Hejar (S) (jar, zeyîf)

Hekar (navça Hekariyê)

Helat (rabên, derketin)

Heldêr

Helgurd (li Kurdistana
Iraqê çiyayek)

Helmet (êriş, hucum)

Helşo

Helo (S) (teyrê eylo)

Helko

Helkewt

Hemîn *

Hemreş

Hemzan

Henderan

Hendirên (li Kurdistana
Iraqê çiyayek)

Henî (D)

Herdewan

Herdî

Herewez

Herekol (çiyayek)

Herêz (çîmen)

Herêm (navçe, mintîqe)

Hemewend

Herman

Herjîr (tim jêhatî)

Hestan

Hestîyar (bi hest)

Heval (brader, kabra)

Hevgîn

Hevind

Hevra

Hevta

Hewran (mintîqek)

Hevrê (hawrê)

Hewta (hevta)

Hewlêr (bajarek)

Hewraz (berz, bilind)

Hewraman (navçe,
çiya, diyalekteke kurdî)

Heyas

Hezan

Hezo (bajarek)

Hêdî
Hêja * (bi nîrx, bi qîmet)
Hêmin (sikûnet, bêdeng)
Hêran
Hêriş (êriş, hucum)
Hêtûn* (fîma kiricê)
Hêz (quwet, tiwana)
Hêzan (zana, serwext)
Hişyar (şiyar)
Hîwa (hêvî)
Hogir (hevrê, heval)
Homan
Homil
Horan
Hores
Hoşyar (S) (şiyar)
Hoybûn* (serxwebûn)
Hozan (şair)
Hozîn
Huner (si'enet, qebîlyet)

Jawero *
Jengar (herêm, mintîqe)
Jêhat (zîrek, jîr)
Jêlî (ji eşîretên Botan
şaxek)
Jiwan * (hevdi'tina
dildaran)
Jîke
Jîkele *
Jîle *
Jîlemo (navê gulek)
Jîlwan *
Jîndar (saxlem)
Jîno (saxlem, li ser xwe)
Jîr (jêhatî, mêr, aqil)
Jîr-Evîndar (aşîqê
mêrxas)
Jîro (mêrxas, jêhatî)
Jîwan
Jîwar
Joro (bilind)

Îno (ji roja îne)

Kajaw
Kajîn (D)
Kake (S) (birayê mezin)
Kakebira
Kako
Kalan (qaba, kîfa xencerê)
Kalo
Kameran (jînaweş)
Kamore (D)
Kamyar (kameran)
Kamrewa
Kanga (S) (kanî, serçavî)
Kara (bikar)
Karda
Kardan (Berî bûyîna Isa
ji Kurdan re Kardan jî
digotin.)
Kareman
Karewan (S) (karwan)
Karêz
Karmend (memûr)
Karsaz
Kardî
Kardo (navê Kurdanê

kevin)
Kardox (navê Kurdanê
kevin)
Karwan
Karza
Karzan
Kawa (mêrxasê çiroka
Newrozê)
Kawan (H)
Kawe (Mêrxasê çiroka
Newrozê)
Kazêwe (S) (şefaç)
Kej (por zer)
Kejo (por zer, çiya, kew)
Kekan (li Çolemêrgê
eşîrek)
Keko (kak)
Kelar (li Kurdistana Iraqê
bajarek)
Keleş
Ken (K) (ji kenîn)
Kendal (gaz, banî)
Kereng (gîyayek)
Kesko (ji rengê kesk)

Kesra (padişahekî
Kurdan)

Keya (muxtar)

Keyo

Kezêwan

Kîkan (eşîrek)

Koçbar (macir)

Koçer * (bêrtî)

Kosar (S) (çiyayî)

Kosaran (çiyayek)

Kosret (çiyayek)

Kovan (bi derd,kul)

Koyo (D) (çiya)

Kurd

Kurdistan *

Kudo (D)

Kurdo

Kurdmanç

Lacan

Laçîn (çeşidek keten)

Lafaw (S) (laser,lehî)

Lane (S) (hêl,alî)

Lano (hêla şîr)

Lalo (S) (Xalo,birayê
dayikê)

Law

Lawik (stran)

Lawo

Lawçak

Lawiko

Lawîn (S) *

Lawxas

Lewend

Lezgîn

Lêşaw (laser,lehî)

Lêwar

Lêzan (şahreza)

Lêzime (barana gurr)

Lihon (mintîqek)

Lolan * (navê eşîrek)

Loman *

Loran (mintîqek)

Mado (ji gelê Madan tê)
Mako (li Kurdistanana Iranê
bajarek)
Malol (neveki kevin)
Mamo (apo)
Manco (Ji Medan tê.)
Mengur (eşîretek)
Manî (ji ola Zerdeşt)
Mano
Maweran
Mazîn
Mazra (Navê Zerdeşt)
Mebest* (mexsed)
Mekî (H) (xwê, nimek)
Mem (Memê Alan)
Mendî
Mendo
Meng (li serxwe, pêngav)
Merd (ciwamêr)
Merdan
Merdem (D) (mirov)
Merdo
Mereto (çiyayê Motkan)

Merge
Mergewer (mintûqek)
Merîwan (li Kurdistanana
Iranê bajarek)
Mertal (şûr û mertal)
Merwan (dewleta Kurd)
Mezdar (şêrîn, xoş)
Mezdaka (Pađîşê Medî)
Mezin
Mêrdîn (bajarek)
Mêrko
Mêrwan (bajarek)
Mêrxas
Mistan (eşîretek)
Mizgîn *
Mizgên (S) (mizgîn)
Mîr (bi esil, beg)
Mîran (beg)
Mîrhem
Mîrko
Mîro
Mîrxas
Mîrza (bay, herm)

Mîrze
Mîrzeban (navê padîşa
hê Merwaniyan)
Mîrzo
Modan
Munzûr (D) (navê çiya û
çemê Dersimê)

Nalî (navê helbestvanê
Kurd)
Namo (xerîb)
Nasraw
Naso
Naşîn
Navda
Navdar
Navîn
Narî
Neberd (aza)
Nebez (gernas,yılmaz)
Nemrût (padîşayek)
Nerdîn

Neroz
Newbîn
Newroz *
Nexşî (Eqîbet)
Nezamo
Nêçîrwan
Nirke
Nişîv (berberjêr)
Nişwan
Nizar
Nîno (ji nîne)
Nîyaz (daxwaz)
Nîyazî (daxwazî)
Noş (ji afiyetê tê)
Noşîrwan
Noşo (ji afiyetê)
Nûbar
Nûber

Olan (K) (dengdan)

Padaş
Padaşt
Paldar (hêsa, xwedî
kêf)
Pale (karkerê erd)
Palîn (çêra piştî bêriyê)
Paraw
Parêz (bexçeyê dora malê)
Pawan (bendewar)
Payan (serbilind)
Payedar (qîmet bilind)
Pankîsar (D)
Pelamar (S) (êriş)
Perêz
Peroş (S)* (xîret,
perîşaniya dil)
Perwer (hezkar)
Pesend (qîmet,deger)
Peşew (pêşeng)
Peya
Peyan (nobet)

Pênaw
Pêriz
Pêşan (Zaravêkî kurdi
yê kevin, eşîretek)
Pêşeng *
Pêşew (S) (pêşeng)
Pêşewa (serok)
Pêşrew
Pêşket
Pêşkewt (S)(pêşket)
Pêşwaz
pêrgîn (ber pê çûndin,
karşilama)
Pêşwer
Piling (kaplan)
Piştîvan
Piştîwan
Pişko
Pîran (bajarek)
Pîro
Pîron (D) (Pîran)
Pîrot
Pîroz (mubarek)
Pola

Polan
Polat
Porşev (Bavê Zerseşt)

Qelwez (H)
Qenco (baş,çak)

Raber (rêber,pêşewa)

Rajan (gundek)

Rajo

Rojko (Eşîretek)

Ragîr

Raman (fikir)

Ramand (ji fikir)

Rangar

Raspêr

Rastgo (rastbêj)

Rastî *

Rawêj

Reman (ciyê petrola

Batmanê dertê)

Reşko (çiyayek)

Reşo

Reşol

Reswan

Reşwend (Li Maku
eşîrek)

Rewa* (şil, avî,rast)

Rewan (meşa hûr)

Revend

Rewend (eşîreta
Eyubî,koçer)

Rewşen * (ronak)

Rewez

Rêbaz (destûr,îzin)

Rêbend

Rêber (yê ku rê şan dide)

Rêbîn

Rêbiwar

Rêdan (îzin,musaede)

Rêkan

Rêkewt

Rênas

Rêşan

Rêving (rêwî, tengezar)

Rêwî (K) (ew kesê ku
bi rêve diçe)

Rêzan * (organîze)

Rindo

Ristem

Rivîn (gurrî û pêta agir)

Rizgan

Rizgar (serbest, xilas)

Rizgo (ji rizgar)

Rîşal (xeml û xêz)

Rosem

Rostem (Ristem)

Rodî (roj dît)

Rogeş *

Rohat

Rojan

Rojdar

Rojen

Rojhat

Rojkan (eşîreta Bedlîsê)

Rojwan

Rojyar

Ronî *

Ronas

Ronga (D)

Roşan

Roşon (D) (cejn, eyd)

Rûbar (çem, newal)

Rûgeş

Rûşen *

Sakar (S) * (hêsa)

Salar (S) (qomando)

Samal (sade, saf)

Saman (S) tenduristî)

Samrend

Sanaw

Sazan (harmônî)

Sefîn (seyrangehek)

Senger (sîper)

Sepan (S) (pale)

Seraw (serçaviya avê)

Serbaz (seresker,
subay)

Serkar	Serwaz (H) (serbaz)
Sarkîs (navekî bi kurdî û bi ermenî ye. Mana wî xizan e.)	Serwer (mezin, gewre)
Serberz (serbilind)	Serxwebûn
Serbest	Serbexo (S) (serbixwe)
Serbilind	Seywan
Serdar (qumandar)	Sêvdîn
Serdeşt (bajarek)	Sêvo
Serfîraz (zafer, serbilind)	Sêwe
Serger (rasta ser çiyê)	Silîv (silîvanî)
Sergevaz	Silîvî (ji navça Silîvan)
Sergewaz	Silîvo
Serhat (navê herêma bakûrê Kurdistanê)	Simbil (simêlê genim)
Serheng (nûner, serok)	Simiko (serokekî)
Seriyas (mintîqek)	Sindî (li Kurdistan jêrîn navê herêm û eşîrek)
Serkeft (yê serketî)	Sirûd (merş)
Serkewt (yê serketî)	Siwar
Serket (serkewt)	Siware
Serko	Siwaro
Sermend	Sîdar (serdar, qumandar)
Seroxan *	Sîpan * (li Kurdistana Tirkîyê çiyayek)
Sertan	Spîndar (curek dar)
	Sîrvan

Sîrwan
Sîyabend (mêrxasê
çiroka Sîyabend û Xecê)

Soran (mintîqe û
dîyalektekî kurdi)

Sorav (navê giyayek)

Soro (kejo)

Şabal

Şabaz

Şadî (xweşî)

Şadil

Şadman

Şahîn

Şahnî

Şaho (çiyayek)

Şakar (pir baş)

Şalaw (êriş)

Şalûl * (bulbul)

Şalyar

Şamar

Şamêr

Şandî

Şandîyar

Şano

Şar (bajar)

Şareza (serwext,zana)

Şaristan * (medeniyet)

Şarewan

Şaro

Şasiwar

Şaxan *

Şaxewan (S) (çiyavan)

Şaxo

Şayen

Şayest

Şeyda *

Şaza

Şeko

Şemal

Şemdîn

Şemlo (kîbar,şiq)

Şemo

Şemzîn

Şeng (giyayek)

Şenge	Şêran
Şengo	Şêr
Şenko	Şêrdil
Şepol *	Şêrgir
Şeref-xan	Şêrgo
Şerî	Şêrko
Şerman	Şêro
Şerro (yê şerûd)	Şêrvan
Şervan	Şêrwan
Şeşo	Şêwirmend (aqilmend)
Şevder (bê mal, rêwî)	Şêrzad (kurê şêr)
Şevdîn	Şihîn
Şevgerd	Şikomend
Şevgeş (navê giyayek)	Şimêran
Şevger (yê ku bi şev pir digere)	Şimşat * (şaxa darê)
Şevgîn (nîv tava hîvê)	Şino
Şevket (bi şev bû)	Şipal
Şevo (ji şevê)	Şivan
Şewan	Şîno
Şewdêr	Şînwar
Şewdîyar	Şîpan
Şewêş	Şîrîn *
Şênwar	Şîro
	Şîrox

Şîrvan (Li Hewrêrê
eşîrek)

Şîşar *

Şîto (hişyar, navê kevn e)

Şîyan

Şîyar

Şîyaw

Şolo (navekî kevin)

Şoran (xeberşêrîn)

Şoreş (inqilab, devrîm)

Şûca

Şûkar

Şûmo (zîrek, nerhet)

Şûro

Tajdîn

Takî

Talorî (mintûqek)

Tamij

Tamo

Taqane (S) (yekane, yek)

Tato

Tawêr

Tavî (cûrek baran)

Tekan

Tekman (bajarek)

Tekî

Tekîn

Telan

Telar (S) (zêr û zîv)

Temen (emir, sal)

Temenî (emir dirêj)

Temo

Temûr

Tengezar (muhacir)

Tenya (S) (bi tenê)

Terlan (xortê dîlbaz,
yakışıklı)

Terxan (S) (feda, herc)

Terza

Tevger (çalak, hereket)

Tevnedar (yê ku tevne
çêdike)

Tewar * (ji neslê paqij)

Tewran

Tewro

Tezo

Têco
Têkoşer (mucadelevan)
Têlî *
Têlîşan *
Têlîşar
Têlo
Têper
Têrkan (mintîqek)
Têrkî (ji Têrkan)
Têto (navê kevn)
Tîjbîn
Tîjk
Tîjper
Tîjrew
Tîleko
Tîrendaz
Tîrewan
Tîrêj * (Tava rojê)
Tîrîgan (Navê Padişê
Gutîyanê dawî ye. Berî
Îsa 2574 Oran êriş bir
ser wan û dewleta
wan belav kir.
Tîrok
Tîro

Tîrvan (yê ku tîr davêje)
Tola
Tole
Tomar
Toran
Torî (li Kurdîstana Tirkîyê
mintîqek)
Torîşan
Toro (terbîye)
Topo (D)
Tozo
Tûjela *
Tûjo
Tûtîno
Tiwana

Vaya (di zimanê
Zend. Avista de "ba". Iro
bi dimilî jî "va" ye.)

Vatî (D)
Vejen (ji nû ve jîyan)
Vehêl
Vêsand (rehet, îstîrhet)

Wîndar (bi îrade)

Wan * (bajarek)

Wargirt

Warhêl

Warî

Warîpal

Warşên

Warşîn

Warzan

Wekhev *

Welan

Welat

Welatevîn

Wend

Wendî

Werdî

Werzan

Wertzêr (pale)

Weşt (curekî bayê)

Weştî (ji bayê)

Wetman

Wezîr

Wêje (edebî)

Wêjewan

Wirdbîn (bi dîqet)

Wirdî

Wirya

Wişyar (S) (hişyar)

Wurşedar

Xabûr (çemek)

Xakî (çeşîdek qumaş)

Xakîwan

Xalan

Xaldar

Xalwan (malexal)

Xamo

Xanavdel

Xane (gundek, mal)

Xanedan

Xanî

Xanko

Xano

Xarpêt (bajarekî kevin)

Xasî (gundek, pakî)	Xogir
Xasmêr	Xonas (xwenas)
Xawin	Xordî
Xebat	Xordîn
Xelat (çiyayek, dîyarî)	Xoran
Xembar	Xorto
Xemgir	Xoro
Xemgîn (xwedî derd)	Xoron
Xemlo	Xorwîst
Xemo	Xoşbarîn
Xemxwar	Xoşber
Xencer	Xoşbîn
Xengo	Xoşbêj
Xerdel * (giyayek)	Xoşhat
Xerzan (mintîqek)	Xoşew
Xerzî (ji Xerzan)	Xoşnav
Xeylan	Xoşnaw
Ximo	Xoşîn
Xêlan	Xoşewî
Xişman	Xoşmend
Xiyan (mintîqek)	Xoşrû
Xizan (feqîr)	Xozan
Xobar	Xozî
	Xwedêda

Xweşhat
Xweşmen
Xweşmend
Xweşmêr
Xwezan
Xwezil
Xwezî *
Xubar (çandina payîzê)

Yadgar
Yado (serbazê Ş Seîd)
Yara
Yaran (dost, heval)
Yardil
Yarko
Yaro
Yekan
Yekbêj (ciddî)
Yekbî
Yekbîn
Yekbîr (s)
Yekbûn
Yekdil

Yekrû
Yekta *
Yekzan
Yemo
Yezdanşêr (serokek)
Yezd (ji Zerdeştî tê)
Yezdî
Yezdîn
Yezdîxan
Yîma (navê Xwedê
Zerdeşt)
Zagros (çiyayek)
Zamo
Zal
Zana
Zanyar (ulimdar)
Zar (zarav, devok)
Zarav (devok)
Zardeşt (Zerdeşt, rastgot)
Zarî
Zarg (çiyayê Fisê)
Zargo

Zarmend	Zinar
Zawa	Zindî
Zaxo (bajarek)	Zindû (S) (jûndar)
Zaza (dîyalekta dimilî)	Zirêbar
Zazî (ji zaza)	Zirêvan
Zemêr	Ziryan (S) (ba û baran)
Zend (qevda dest, eşîrek)	Zîlan * (Li Kurdistanê bakur gelîyek, cîhê qetliama mezin)
Zendî (eşîrek)	Zîno
Zendîn	Zînwê *
Zendo	Zînwêr (S)
Zengî *	Zîrek (jêhatî, bi aqil)
Zengo (malbatek)	Ziring (jîr)
Zerdeşt (pêxemberê Kurdan)	Zîver
Zerdûş (Zerdeşt)	Zîvo (ji zîv)
Zerdo	Zîwar
Zero	Zormend *
Zerzan	Zoran (ji zehmet tê)
Zêbar (eşîrek)	Zorav
Zêndîn	Zoro
Zêro	Zûlo
Zêwan	Zûma *
Zêwer	Zûman
Zimnako (çiyayek)	

Institut kurde de Paris

Berhevkar: Amed Tigrîs
Roman Motkî

**Ken
Û
Girîn**

Stockholm 1989

Institut kurde de Paris

Şêrko Bêkes

Dal

helbest

**Weşanên
Apec-Tryck & Förlag**

Institut kurde de Paris

En studie i sprit

**LIVET I GRÖNA
KÅKARNA**

**En berättelse från 1950 - talet
av**

Valborg Landelius

Stockholm 1988

PIRTÛKÊN WEŞANDXANEY APEC YÊN
KU HATINE ÇAPKIRIN

Şêx Eskerî

IQDÊ DURFAM

Stockholm 1989

Institut kurde de Paris

Weganên Apec-Tryck & Förlag

Biha 30:- skr

ISBN: 91-87730 20

B 12